

Jeg vil gerne bede fru Line Barfod om at bekræfte, at svaret på det spørgsmål, fru Sandy Brinck rejste om, at hvis man havde haft en pasningsgaranti, så havde det været løst, er nej. For her er der en kommunalbestyrelse, der beslutter sig for, at ude i det landområde, i landsbyen Kvong, vil man ikke etablere et pasningstilbud. Så uanset om kommunen har eller ikke har pasningsgaranti, vil der ikke komme et tilbud derude, for det ville ligge i hænderne på kommunalbestyrelsen.

Med det her lovforslag giver vi familierne en ret til at sige, at hvis ikke de er tilfredse med de tilbud, som kommunen tilbyder, kan de få tilskuddet med sig og netop få et pasningstilbud dér, hvor de gerne vil have det, og skruer det sammen efter de principper, som de synes er vigtige.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg vil godt spørge fru Line Barfod, om fru Line Barfod har haft den oplevelse, som jeg i hvert fald selv havde, da jeg læste høringssvarene, at det er en lille bitte smule bekymrende, at de, der virkelig roser det her lovforslag, er kommunerne. Socialministeren skriver det oven i købet selv: Ros fra især kommunerne. Men de mange organisationer, som plejer at varetage børns tarv – sådan plejer vi i hvert fald at anskue dem – har mange skeptiske vinkler på det.

Det er blot for at sige endnu en gang: Det ville være dejligt, hvis det her virkelig gav familierne et reelt frit valg. Men man kan altså med det lovforslag være bekymret for, at det er systemerne, der får hele det frie valg serveret.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg mener, jeg har svaret fru Eva Kjer Hansen på, at vi ønsker, at forældrene skal have mulighed for at oprette private børnehaver, selvejende institutioner, hvilket de har i dag. Det skal man fortsat kunne. Selv om kommunalbestyrelsen går imod det, skal man have mulighed for det, ligesom man har det på skoleområdet. Vi vil gerne være med til, at man skal have mulighed for det.

Men dér, hvor problemet opstår, er, når man omlægger det fra at være en fælles samfundsmæssig opgave at sikre, at der er gode børneinstitutioner, til, at der skal være tilskud, som man kan shoppe rundt med.

Til fru Sandy Brinck: Jeg er også meget bekymret over, at kommunerne er så glade og bl.a. glæder sig over, at det her kan være med til at styre den økonomiske udvikling på området. For det betyder jo, at man regner med, at man så ikke behøver at øge udgifterne til børneområdet, ikke behøver at sikre en ordentlig kvalitet, fordi der kommer private ind, der kan være der for de ressourcestærke forældre, der har råd til at betale private firmaer, der skal tjene penge på at passe børnene. Men de ressourcetsvage forældre og især deres børn kommer altså til at betale for den udvikling, hvor Venstre ønsker at sætte hensynet til, at nogle kan få profit, højere end hensynet til børnene.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Der er foretaget en væsentlig ændring i det lovforslag, som blev fremsat for Folketinget, og som behandles i dag, L 134, i forhold til det forslag, som blev sendt i høring. Det vedrører § 26 i loven.

Lige det element skal jeg vende tilbage til. For det, som Folketinget har fået mest respons på, er den del af lovforslaget, der vedrører det, at forældre får mulighed for et frit valg på tværs af kommunegrænser. De kan vælge et pasningstilbud til deres børn med et kommunalt tilskud.

Fra Kristeligt Folkepartis side er vi helt enige i, at når det gælder familier, som bor tæt på en kommunegrænse, og som måske oven i købet har nærmeste børneinstitution i nabokommunen, som deres børn kunne gå i, vil det være fornuftigt, ja, ligefrem rigtigt i mange tilfælde, at deres børn får mulighed for at blive optaget i en sådan børnehave. Det er der også mulighed for i dag, i det omfang kommunerne indbyrdes kan blive enig herom. Man kan diskutere, om det så er nok.

Men i forhold til lovforslagets sigte helt generelt, at lægge op til med de kapacitetsmæssige begrænsninger, der kan være, når forældre får frit valg på tværs af kommunegrænser, må jeg sige, at der er vi i Kristeligt Folkeparti skeptiske. For hvem er det til syvende og sidst til gavn for?

Det er meget smukt at sige, at forældrene skal have et frit valg, og det er også et udtryk, som vi fra Kristeligt Folkepartis side meget gerne bruger. Men hvad vil det frie valg blive brugt til her? I nogle tilfælde vil det blive brugt til, at man kan vælge den daginstitution, der ligger i